

Література:

1. Звіт уряду 2015. «Здійснюємо реформи змінюємо Україну».[Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kmu.gov.ua/document/248704817/%D0%97%D0%B2%D1%96%D1%82%20%D0%A3%D1%80%D1%8F%D0%B4%D1%83%20UPD.pdf>
2. Гелетуха Г.Г.. Аналіз енергетичних стратегій країн ЄС та світу і ролі в них відновлюваних джерел енергії. Аналітична записка БАУ №13. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.uabio.org/img/files/docs/uabio-position-paper-13-ua.pdf>
3. Газета тиждень. Інтерв'ю з Аланом Райлі.[Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://tyzhden.ua/Economics/160028>
4. «Про затвердження плану заходів з виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України та Стратегії сталого розвитку «Україна-2020» у 2015 році» від 4 березня 2015р. № 213-р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/213-2015-%D1%80#n9>
5. Впровадження європейської моделі ринку електроенергії сприятиме розвитку в Україні відновлюваних джерел енергії.[Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=248872850&cat_id=244277212
6. 11 кроків до отримання "зеленого" тарифу. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.tokmaksolar.com.ua/ua/novyny/465-11-krokov-do-otrimannya-zelenogo-tarifu>
7. Програма консультативних послуг IFC у східній Європі і центральній Азії. Як отримати «зелений» тариф. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://saee.gov.ua/documents/green-card.pdf>

Дмитро САВЧУК

Тернопільський національний економічний університет

ПРОСТОРОВО-ТЕРИТОРІАЛЬНА ПРИРОДА ГРОМАД

Одним із найбільш складних і актуальних завдань на шляху демократизації суспільно-політичного життя України є реформування системи місцевого самоврядування, основним суб'єктом якого є громада.

У 2015 році Верховна Рада України прийняла Закон «Про добровільне об'єднання територіальних громад». Цей закон регулює відносини, що виникають у процесі добровільного об'єднання територіальних громад сіл, селищ, міст. Він визначає основні умови добровільного об'єднання територіальних громад: у складі не може існувати іншої територіальної громади, територія має бути нерозривною, має бути розташована в межах однієї області. При добровільному об'єднанні беруться до уваги історичні, природні, етнічні, культурні та інші чинники, якість та доступність публічних послуг не можуть бути нижчими ніж до об'єднання [1]. Як бачимо, основна частина умов об'єднання громад стосується просторово-територіальних чинників. Учасники проекту «Підтримка децентралізації в Україні» висувають певні рекомендації щодо формування громад, зазначають, що оптимальним є соціально-економічний варіант такого формування, а тому його слід брати як основний. Так, при визначенні меж громад доцільно дотримуватися таких рекомендацій: існуючі сільські ради, як найстійкіші утворення, вкрай небажано розривати; межі громад можуть перетинати існуючі межі районів, якщо при цьому поселення опиняються ближче до центрів громад; бажано, щоби площі новоутворених громад були співмірні; при визначенні меж громад доцільно подбати про те, щоби дороги, які з'єднують поселення, перебували в межах громади; між громадами не повинно бути «білих плям» (це не стосується зони відчуження біля Чорнобиля) [2, с. 62].

До недавнього часу, деякі територіальні громади, враховуючи своє територіальне розташування (різні райони однієї області) і бажання об'єднатися, мали проходити певну процедуру узгодження через обласну раду та Верховну Раду України. Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців» та деяких інших законодавчих актів України щодо децентралізації повноважень з державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань» виключив із Закону «Про добровільне об'єднання територіальних громад» частину дев'яту статті 7. У цій статті йшлося, що у випадку, коли до складу

об'єднаної територіальної громади передбачається входження територіальної громади, розташованої на території суміжного району, обласна рада має звернутися з поданням до Верховної Ради України щодо зміни меж відповідних районів [3]. Таким чином, за Верховною Радою України залишається право змінювати межі районів, і це необхідно робити, але вже після проведення перших виборів в об'єднаній громаді. Зазначене законодавче корегування відкрило нові можливості для добровільного об'єднання громад з урахуванням економічної доцільності та стану інфраструктури суміжних територіальних громад.

Отже, просторово-територіальна природа громади є вихідним чинником, який треба враховувати в процесі об'єднання територіальних громад, а в перспективі — для формування економічно спроможних районів та регіонів.

Література:

1. Закон України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» від 05.02.2015 № 157-VIII [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.rada.gov.ua>
2. Ганущак Ю.І. Територіальна організація влади: напрямки змін: монографія / Ю.І. Ганущак. — Львів: Видавництво «Астролябія», 2013. — 348 с.
3. Законодавство не вимагає змінювати межі районів до завершення процедури об'єднання громад суміжних районів і проведення в них перших виборів [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.minregion.gov.ua/press/news/zakonodavstvo-ne-vimagaye-zminyuvati-mezhi-rayoniv-do-zavershennya-protseduri-ob-yednannya-gromad-sumizhnih-rayoniv-i-provedennya-v-nih-pershih-vivoriv/>

Уляна ТКАЧ

Тернопільський національний економічний університет

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ В ТУРИСТИЧНІЙ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

Одним з найважливіших елементів організації туризму є забезпечення безпеки життя і здоров'я туристів. Небезпеки фізичного і соціального характеру повинні прийматися до уваги суб'єктами індустрії туризму, яким варто мінімізувати й запобігати різноманітним ризикам загроз безпеці туристської діяльності. Забезпечення безпеки передбачає цілий комплекс заходів у рамках національного законодавства, що гарантують безпеку переміщення туристів по території держави, їхнього перебування, збереження здоров'я, життя і майна.

Сьогодні заходи з підвищення безпеки в туризмі в нашій країні мають йти в двох напрямках: по-перше, забезпечення комплексних питань безпеки, а по-друге, забезпечення безпосередньо безпеки туристів.

Основу українського законодавства в області захисту прав і інтересів туристів складають:

- Конституція України, що є основою законодавства про туризм, норми якої регламентують найважливіші відносини в сфері туризму.
- Законодавство України про туризм загальної дії, яке регулює як туристичні, так і інші суспільні відносини та створює умови для реалізації людиною і громадянином права на свободу пересування, відпочинок та інших суміжних прав і свобод у туристичних подорожах.
- Спеціальне законодавство України про туризм, що охоплює Закон України «Про туризм», постанови Верховної Ради України з питань туризму, Укази Президента України та постанови Кабінету Міністрів України щодо туризму, відомчі акти державних компетентних органів з питань туризму. За роки існування туризму міжнародним співтовариством були напрацьовані принципи й норми, що регулюють питання у сфері туризму.
- Міжнародно-правові акти в сфері туризму, включають в себе міжнародні договори (двосторонні) України в сфері туризму; міжнародні конвенції, що регламентують порядок